

kenut puita. Silloin emäntä oli sanonut, että lehmä on tullut hulluksi, kun se tuolla lailla juoksee ja mölyää. Vaan se oli kiljun ansiosta se, lehmällä oli lystiä jonkin aikaa, mutta saipa se kärsiä sitten krapulankin.

Mutta tapahtui sitä viinan kiroja kautta aikain, Sanan-Lennätin -lehdessä 6.6.1857 no 23 oli seuraavanlainen uutinen:

- ” Turma-tapauksia Wiipurin läänissä. Lampuoti Tahwo Tahwonpoika Pekonmäki, Miehikkälän kylästä Wirolahden pitäjästä, kuoli rutosti 1 p. Maaliskuuta, ylöen paljon wiinaa rypäytyänsä.

Tämä Tahvo ei ollut Salo-Miehikkälästä, mutta Miehikkälästä kylläkin.

Silloin kun Tupakka Simo hukkuu talvella heikkojen jäiden aikaan, ihmiset päivittelivät, että kyllä se on surkeaa kun Tupakka Simo hukkuu kylmään veteen. Olisiko se sitten ollut parempi, jos olisi hukkunut kesällä, ei varmaankaan.

— Turma-tapauksia Wiipurin läänissä. Lampuoti Tahwo Tahwonpoika Pekonmäki, Miehikkälän kylästä Wirolahden pitäjästä, kuoli rutosti 1 p. Maaliskuuta, ylöen paljon wiinaa rypäytyänsä.

Tulipaloja

Tulipaloja sattui kylässä useita, joista toiset olivat vahingoiltaan suuria. Anton Roimolalta paloi asuinrakennus. Tästä tapauksesta ei ole vuosilukua tiedossa. Heimo Harjulalla riehui tulipalo 5.6.1951. Siinä paloivat kaikki rakennukset lukuun ottamatta saunarakennusta. Noin kello 12 aikaan huomattiin tulen olevan irti Harjulan talon ulko- ja karjarakennuksessa, joka oli osittain betonitiilinen. Navetasta saatiin lehmät ja hevoset pelastetuksi sekä riihestä puimakone, mutta kaikki muu irtaimisto paloi rakennusten mukana. Tuli levisi sen jälkeen pääarakennukseen kovan tuulen lyödessä liekit sitä vasten. Rakennus, joka sisälsi ison tuvan, kaksi kamaria ja keittiön ja johon oli vasta edellisenä päivänä saatu vesijohdot, paloi koko irtaimistoineen. Miehikkälän ja Virolahden palokunnat eivät saaneet paloa rajoitettua kovan tuulen vuoksi, vaan tuli levisi noin 500 metrin päässä sijainneeseen Enni Pekkolan ja Eemil Nippulan yhteiseen puimalaan, joka niin ikään paloi irtaimistoineen. Myös 200 metrin päässä ollut heinälato syttyi mutta saatiin sammumaan.

Palovahingot Harjulan tilan osalta olivat ainakin 3 miljoonaa ja puimalan osalta 300.000 markkaa. Tulipalossa sai Harjulan vanhaemäntä pahoja palohaa-voja kasvoihin yrittäessään pelastaa irtaimistoa.

Väinö Kataikolta on myös palanut navettarakennus.

Rinteenmultanen, multainen maalaji on vaikuttanut nimeen. *Huuhonmäki* on sekin tiettävästi saanut asukkaitten mukaan nimensä.

Sitten tulee jo *Korkiamäki* ja seuraavana *Kuusikkomäki*. Nämä mäet ovat saaneet nimensä siitä, että toinen on korkea ja toisen luona kasvoi kuusimetsä.

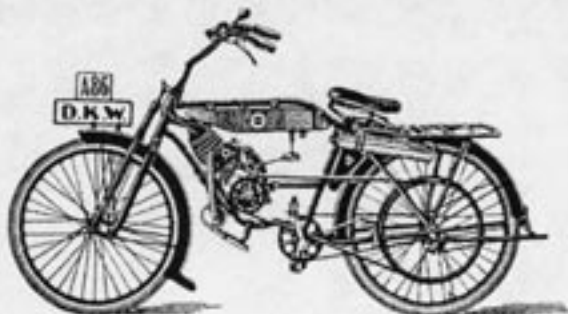
"Vilsteeni" Ronkaan kyläryhmässä on kokoontumispaikka Pitkäkosken, Säkjärven ja Salo-Miehikkälän tien risteyksessä.

"Rovastinsuora" ei ole kovin vanha nimi vaan on syntynyt 1950-luvulla tapahtuneen autokolarin johdosta, jossa toisena osapuolena oli silloinen rovasti. Tosin tie ei ollut silloin suora, vaan siinä oli suuret mutkat ja kapea kohta.

Iita ja Viljo Hellberg mökissään. Iita oli niitä varmaan ensimmäisiä Salo-Miehikkälästä, joka oli avoliitossa, Otto Kaupilan kanssa. Kertoivat, että Kauppilalla olisi ollut vihitty vaimo Saivikkailla, mutta täällä hän asui ja teki koreja sekä kävi keväisin utoilla.

Voittamattomana

kovissakin kilpailuissa
on D.K.W. moottori val-
loittanut koko maailman.
Viime ajokautena 1922
on se voittanut yhteensä

192 palkintoa
(101 I. – 56 II. – 35 III.)

Ostakaa ainoastaan ensiluokkainen moottoripyörä.
Ostakaa sentähden D.K.W. Pyytäkää tarjouselostusta.

Hinta Smk. 5,400: –

Aktiebolaget D. K. W. Osakeyhtiö

Helsinki

--

Länsi Ranta 12

--

Puhelin 128 67

Lehtimainos 1930-luvun moottoripyörästä.

Veikko ja Seppo Pakkanen kyseisen moottoripyörän päällä.

Matti Pakkanen törmäsi linja-autollaan junaan vuonna 1932. Viereisellä sivulla Matin kulkuneuvoja.

Syksyllä 1932 Matti Pakkanen törmäsi linja-autoineen junan kanssa yhteen. Onnettomuudessa kuoli neljä henkeä. Viipurin hovioikeuden asiakirjoista ilmenee seuraavaa:

- ” Että Matti Pakkanen oli 29 päivänä lokakuuta 1932 Vehkalahden pitäjän Salmenkylässä niin sanotun Kuutin rautatieylikäytävän kohdalla kuljettanut omistamaansa linja-autoa niin varomattomasti ja huolimattomasti, että se oli sanotulla rautatieylikäytävällä törmännyt yhteen Kouvolasta Haminaan kulkevan junan kanssa seurauksin, että autossa matkustajina olleet Selma Peltolan mies tilallinen Anton Peltola, Vihtori Kantolan poika Leo Vilho Kantola, Taavetti Mätön poika sähkötyömies Onni Arvi Mättö ja Vihtori Harjun äitipuoli talollisen leski Miina Harju olivat yhteentörmäyksessä saamistaan vammoista kohta kuolleet sekä Akseli Nylund, Hilja Talsi ja Karoliina Syrjänen saaneet, Nylund ja Talsi vaikeita ja Syrjänen vähäisiä vammoja, minkä vuoksi kihlakunnan oikeus on rikoslain 21 luvun 10 §:n ja 7 luvun 1 §:n nojalla tuominnut Matti Pakkasen yksinteoin tehdystä varomattomuudella ja huolimattomuudella aiheutetuista neljästä kuoleman tuottamuksesta ja kahdesta vaikean ruumiinvamman tuottamuksesta yhdeksi vuodeksi vankeuteen sekä suorittamaan hautaus-, sairaala- ja muita kuluja yhteensä 15.240 mk.

Hovioikeus muutti päätöstä siten, että Matti Pakkanen tuomittiin kymmeneksi kuukaudeksi vankeuteen, muutoin kihlakunnan päätös jäi voimaan. Sellainen ikävä tapahtuma oli Matin elämässä.